

Χιλιάδες μικρά και μεγάλα ακίνητα στο κέντρο και τις συνοικίες της πρωτεύουσας είναι στα αζήτητα.

Αιτία; Ο συνδυασμός εγκληματικότητας, περιβαντολλογικής και κοινωνικής υποβάθμισης αλλά και οι αντικειμενικές τιμές οι οποίες πολλές φορές είναι και πενταπλάσιες από τις αντίστοιχες εμπορικές. Αποτέλεσμα όλων αυτών; Κανείς να μη είναι διατεθειμένος να πληρώσει «καπέλα» εντελώς αδικαιολόγητα.

Κανείς; Εκτός απο αυτούς που επωφελούνται αγοράζοντας τσάμπα ακίνητα στην καρδιά της Αθήνας προσδοκώντας(;) στις επιχειρήσεις σκούπα που θα καθαρίσουν την πόλη. Και στο τέλος της διαδρομής είναι η ακόμα μεγαλύτερη συγκέντρωση πλούτου και περιουσιών. Πώς ; Μα είναι πολύ απλό. Κανείς δεν θέλει να έχει στη κατοχή του ζημιογόνα περιουσιακά στοιχεία. Έτσι όταν βρεθεί σε αδιέξοδο τα ξεφορτώνεται όσο -όσο. Κάποιοι «κτίζουν» χαρτοφυλάκιο μικρών ακινήτων σε κτιριακά συγκροτήματα και μόλις έλθει το «πλήρωμα του χρόνου» και αλλάξουν οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις του κληρονομικού δικαίου τότε κάποιοι θα βρεθούν με ολόκληρα οικοδομικά τετράγωνα στο κέντρο της πρωτεύουσας. Και έχει ξαναγίνει; Αν όμως κάποιος μελετήσει το αμερικάνικο και το βρετανικό μοντέλο των αναπλάσεων τότε είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα βρει πολλά κοινά σημεία με αυτά που βιώνουμε σήμερα στο κέντρο της πρωτεύουσας. Η διαδρομή και εκεί ήταν σχεδόν ίδια. Υποβάθμιση, απαξίωση , μαζικές αγορές στα μουλωχτά και ...σχέδια αναβαθμίσεων. Θα μπορούσε μάλιστα να ισχυριστεί κανείς ότι η περίπτωση του Ψειρή ήταν μία πρόβα τζενεράλε